

TELEGRAFUL ROMANU

Nr. 63. ANULU XVI.

Sabiiu, in 820 Augustu 1868.

Telegrafulu este de doue ori pe septe-mana: joi'a si Dumineca. — Prenun-
cariunea se face in Sabiiu la expediti-
a foiei pe afara la c. r. poste, cu bani
gat'a prin scrisori francate, adresate
citra expeditiua. Pretulu pnenunati-
nei pentru Sabiiu este pe anu 7. fl. v. a.
ear pe o jumetate de anu 3. fl. 50. Pen-
tru celelalte parti ale Transilvaniei si pen-

tru provincile din Monarchia pe unu anu
8 fl. era pe o jumetate de anu 4 fl. v. a.
Pentru princ. si tieri straine pe anu 12
pe 1/2 anu. 6 fl. v. a.
Inseratele se platescu pentru
intea ora cu 7. cr. siru, pentru
a doua ora cu 5 1/2. cr. si pentru
treia repetira cu 3 1/2. cr. v. a.

Dia onomastica a Majestății Sele c. r. Apostolice.

In preser'a acestei dile a fostu la ora usi-
tata retragere cu musica. In dia ins'asi, dimi-
neta la 5 ore a fostu reveille cu musica. In a-
cestu tempu o bateria a datu 24 salve de tonuri.
Servitiulu Ddieescu pentru ostasime sa facutu in
câmpu unde a fostu esitu regimentulu de aici (nr.
9.) din garnisona, unu escadronu de ulani, o bateria
pedestra, unu despartimentu de gendurmeria, scola
divisiunei s. a. in parada de plina cu semne de cam-
pania. Trupele erau puse in doue atacuri cu frun-
tea spre altariulu de verdetia.

In Biseric'a greco-orientala a celebratu St'a
Liturgia Escelenti'a Sea Pré sântitulu Archiepi-
scopu si Metropolitu Andreiu Bar. de Siagu-
n'a cu preolimea cuvincoasa, sub decursulu carei s.
slujbe s'a cetitu rugaciunea din genunchi pentru
M. S. Imperatulu si Regele Franciscu Iosifu I.

Dupa rugaciunea acesi'a corulu membriloru re-
uniunei sodaliloru români au intonat uimulu popu-
lari, esecutând-lu spre indestulirea tuturor celoru
ce au asistatu la servitiulu divin.

In onorea dilei Escelenti'a Sea Prea sântitulu
Archieppu si Metropolitu a datu unu prândiu fes-
tivu. Sub decursulu acestui'a mosie'a capelei regi-
mentulu de inf. nr. 9 a esecutatu inaintea resie-
dintiei metropolitane mai multe piese alese. Cându
se radica toastulu pentru Majestatea Sea o bateria
pedestra a datu 24 de salve (de pre Sioltiu).

Opiniuni.

despre Compendiulu de dreptulu canonicu alu biserice
gr-orientale.

Hrzig in nrulu 192, sub rubric'a „Literarische
Anzeige“ arata publiculu seu aparerea o m p e-
di ulu de dreptulu canonicu alu biserice greco-
orientale de Andreiu Bar. de Siagu n'a, in tra-
ductiune germana de Dr. Aloisiu Sentz profe-
soru la Academi'a reg. ung. de drepturi din Sabiiu
si membru onorariu alu Asociatiunei tranne pentru
literatur'a si cultu'a poporulu romanu, pre langa
confucarea profesoriloru de teologia Zachari'a Boiu
si Ioann P o p e s c u, tiparitu la Iosifu Drotleff.
Pretulu 3 fl. v. a. E de capetatu din tipografi'a
archidieceana gr-or. din Sabiiu.

„Compendiulu acest'a“, dice articulatu, „alu
dreptulu canonicu gr. or. a devenitu accesibilu si
pentru literatur'a germana si asi'a va fi de intere-
sulu cetitoriloru nostri a afla unele date despre
principiele si cuprinsulu acelu compendiu, cu at'a
mai vertosu, cu catu acelu deocamdata (vorläu-
fig) e uniculu in feliulu seu, pre cându lucrările
cele mai noue ale lui Zhisman in Vien'a suntu nu-
mai de natura fragmentaria.

„Dlu Archiepiscopu si Metropolitu Baronu de
Siagu n'a a intreprinsu a revede, ordină si a aduce
in sistema materialulu scientificu cumlatu in massa,
in isvóre, dara nepusu in ordine, in urmatoriulu
modu:

„Partea p r i m a despre dreptulu canonicu in-
ternu e de natura dogmatica sacramentalu si formé-
za, deosebitu prin infatisiarea constitutiunei biserice
gr. orientale, bazea, pre carea radima opulu intregu.

„Partea a d o u a tratéza dreptulu canonicu
esternu, adeca referintiele de dreptu ale statulu
câtra biserica si ale biserice câtra statu, precum
si alu diferiteloru biserici intre sine.

„Partea a t r e i a tratéza despre legislatiune,
administratiune si autoritatile eclesiastice ale bise-
ricei gr. orientale.

„Ce se atinge de principiile dela cari procede
dreptulu bisericescu gr. orientalu, in lini'a dintâiu ni
se infatisieza, in afaceri de legislatiune, de admini-

stratiune bisericesca-economica si de ocuparea pos-
toriloru ierarhice, principiulu sinodalu. Sinodele dupa
compunerea lor, incepundu dela sinodulu parochialu
pana la celu patriarchalu, cari tote constau din mem-
brii bisericesci si lumesci, alesi dupa o basa larga, cei
din urma totu-deun'a in numeru precumpanitoriu,
representéza adeveratulu elementu administrativu
in biseric'a gr. orientale.

„Caldur'a, cu carea se intrepune dlu autoru, ba-
satu pre sânt'a scriptura si canone, pentru princi-
piulu constitutionalu in biserica si cu carea pasie-
sce prin acesi'a indirectu contra ori-cârui absolu-
tismu ierarhicu clericalu, la presenta (pre autoru)
câ pre unu barbatu alu progressulu, care se tine
tare si nestramutatu de institutiunile primitive ale
bisericei crestine.

„Ce se atinge de nationalitate, invetia autorulu,
ca biseric'a, consecinta institutiuniloru sele fatia cu
demnitatea omenesca, primesce pre tote nationali-
tatile in sinulu seu de mama si le stringe pre tote
la peptulu ei, dându-le dreptulu, a servi lui Ddiu
in limbile lor, a avé preoti si episcopi de nati-
onalitatea lor, cari porta oficiulu lor sublimu in
limb'a poporulu respectivu.

„Ce privesco referintiele statulu fatia cu bise-
ric'a, autoriulu respectéza principiulu integritéi re-
ciproce, in urm'a cârui statulu are lipsa de bise-
rica câ de o conditione a fiintiei sele, totu asi'a
insa si biseric'a de statu câ de o conditione a fi-
intiei sele, asi'a încatu statulu cu biseric'a si bise-
ric'a cu statulu sa se impreteasca in modu intimu,
sa lucre laolalta cu puteri armonice, pentru câ vié-
ti'a omenesca sa se desvólte si perfectiuneze in sen-
sulu celu mai nobilu. Numai tolerantia cea rece
intre marturisitorii diferiteloru confessiuni se res-
pinge si se presentéza iubirea impramutata in intie-
lesulu evangheliei câ principiu, pre care sa se ba-
seze referintia intre cei de confessiuni diverse.

„Ce se atinge de legislatiunea bisericesca, dlu
autoru presentéza invetiaturile lui Christosu din E-
vangelia dreptu canone si câ celu dintâiu isvoru alu
dreptulu canonicu. Dupa aceste vinu numai de
câtu faptele apostoloru si canonele apostoloru câ
isvoru urmatoriu, in fine canonele celoru septe si-
node ecumenice si doue-spre-diece locale, pre cari
le recunósce biseric'a orientala si scrierile sânti-
loru parinti insirate in alu doilea canonu alu sino-
dulu VI ecumenicu. Câ isvóre ajutatorie ale drep-
tulu canonicu se punu inaintea cârtile testamentulu
vechiu, tâlcurile lui Balsamon, Zonara, Aristenes, sin-
tagm'a alfabetica a lui Blastariu, nomocanonulu lui
Fotiu, traditiunile, obiceiurile si ordinatiunile puterei
lumesci.

Avendu in vedere problem'a unei aretări (An-
zeige) nu putemu intră in amenuntele concrete a le
opulu celu avemu dinantea năstra si asi'a mai ac-
centuâmu numai din dedicatiune, acelu'a, ca con-
spectulu opuriloru tiparite in limb'a româna, comuni-
catu acoto arata 37 de opuri retiparite si 19 opuri
parte compuse de Escel. S. dlu Metropolitu, parte tra-
duse si edate si in fine 21 la insarcinarea sea com-
puse si traduse de alii. Oporile este in restempu
de 18 ani in totalitatea lor, suntu camu de 3000
côle. Din numerii acesi'a si cu deosebire din opu-
rile insirate acolo se vede unu argumentu insem-
natu de o sirguintia vina câtra inaintarea literaturii
romanesce, carea mai nainte a jacutu atâta tempu
nefructifera.

Opulu e dedicatu clerulu si poporulu credin-
ciosu alu Metropoliei româniloru de religiune gr.
orientala din Ungari'a si Transilvani'a dreptu semnu
alu iubirei archipastoresce a autorulu.

Ni se pare ca Escel. Sea dlu autoru nu a pu-
tutu da unu semnu mai bunu alu iubirei sele ar-
chipastoresce, de câtu toom'a prin o infatisiara sis-

tematice ordinata a drepturiloru si indetoririloru
bisericesci, a otarilororu canonice despre activita-
tea prin carea integritatea etica a bisericei gr. o-
rientale si a impartirii ei s'a sustinutu in Ungari'a
si Transilvani'a, se sustine si desvólta mai departe.

(Va urma)

Eveneminte politice.

Sabiiu 7 Augustu.

Spre restituierea armatei na-
tional'e unguresce, se facutu unu pasu
de mare insemnatate. Maj. Sa Imperatulu a emis
câtra ministrulu imperialu de resbelu o pré inalta de-
mândare, in urm'a carei'a suntu de a se inparti pre
viitoriu in regimentele din tierile coronei unguresce,
dupa putintia numai oficeri nascuti in aceste tieri
Legatur'a intra acesi'a pré inalta scrisóre si intra
proiectele de lege pentru armata, otarite deja de ca-
s'a legislativa unguresca este evidenta. Scrisóre'a,
carea contine prescrierile in privintia limbei rege-
menteloruna suna astufeliu:

„Prescrierile mele de inaintare din anulul tre-
cutu pentru oficeri armatei si marinei mele de res-
belu suntu deja supuse din partea Dvóstre unei seri-
óse consultări dupa ordinatiunile mele organice din
tempulu din urma. Decisiunea mea pentru strafor-
mările necesarie in amintitele prescrieri va urmá
la tempulu seu, cu tote acestea este voia mea, câ
sa se ocupe locurile de oficeri in regimentele si
preste totu in corpulu militarulu din tierile coronei
unguresce, in intielesulu sistemii de armata intro-
duse, pre de o parte cu récerintiele corespundetóre
unei organizatiuni de armata, implinindu pre de alta
parte si dorintiele tieriei. Revocandu in memoria pre-
scrierile de repetite ori emanate in privintia lim-
bei regimenteloruna tuturor corpuriloru militare, do-
rescu ce sa se iée in considerare la impartirea oficie-
loru conosciinta precumpanitóre limbeloru din regi-
mente.

Unu corespondintu din Pest'a la „Vorstadtztg“
da astufeliu de parere despre viitorulu armatei
unguresce:

Indata ce voru fi gat'a cadrele, gardei ungu-
resce, nu va putea opri nici unu guvern ungurescu
câ sa nuse formeze din ea o armata unguresca. Ur-
marea va fi ca stânga va câstigá, si Andrassy
se stringe totu mai multu in cercuri. Desi nu
putemu aprobá, din parte-ne temerea deputatulu,
parti lei deakiane contelui Czebrarianu ca legea de apa-
rare se fie numai si numai caus'a unui conflictu in-
tre armata permanente si garda, totusi nu putemu
negá ca simburile unui conflictu incoltiesce deja.
Spiritu armatei austriace remane neatinsu, pre-
cându gard'a unguresca nu se nationaliseaza ci se
magiariseaza. Romani, Serbi, Slovaci se voru co-
mandá unguresce, si voru stá sub stindardu ungu-
rescu. Nationalisarea armatei permanente si con-
topirea ei cu gard'a aru fi unu felu de garantia pen-
tru unitate, câci unitatea se póte formá si in va-
rietate, pecându magiarisarea armatei (gardei) des-
bina in fapta armat'a in doue parti, dintre cari
fiecare parte este petrunsa de unu altu spirit.

Revista diuinaristica.

Press'a vieneza e indignata in corpore asupra
manifestatiuniloru diuinaristicii din Pest'a pentru to-
astele dela bancheturile serbatórei datatoriloru la
semnu.

„Die Presse“ nu-si póte suprima necasulu, ci-lu
da pre fatia in unu fulminante suprascrisu: „Dem
groben Klotz ein grober Keil“ cu carele se des-
carca asupra Deakistiloru si cu deosebire asupra
ministrulu de culte din Pest'a. Numitulu diuarin

in decursul articolului invinove pre Deakisti ca aru fi fostu facutu arangemente cu conservativii vechi si ca arangementulu acest'a a dejucatu pre cislaitani in manile lui Beleredi cu sistemulu de „sistare“; iera constitutiunea urguresca o restituise numai „in principiu“. Nodulu gordicu inodatu de Deak l'au taiatu, fara vin'a lui — Königgrätzulu. Dice mai departe, ca Ungari'a sa scie odata pentru totodéun'a, ca sörtea cea noua cu carea trebuie sa se multiamésca si tierile ereditare, resignându de parlamentulu centralu, nu e de a se ascrie politice deakiste, ci păcei dela Prag'a. Acumu deca nemtii austriaci arata o modesta inclinare către sfatulu ce li se dede, cându li s'a disu sa nu se supere de perderea patentei din Fauru, pentruca aceea erá numai o pedeca (pentru nemti) spre parlamentulu centralu din Frankfurt: organulu partidei lui Deak (Pesti Naplo) nu trebuie sa-i regaleze pre nemti cu amenintiări, cá pre nisce jidovi unguresci.

Dechiararea bar. Beust ca „Austri'a nu se va mai amesteca in afacerile Germaniei“ a accentuat destulu de tare ide'a austriaca a festivitatii din Vien'a, pentru de a puté fi aperata ide'a de orice intunecare. Si de aceea nemtii au dreptulu de a ascepta dela amicii lor din Pest'a, cá se nu se acatie de fia care frasa nemtiésca esita din gur'a vreunui némtiu, la ocasiunea festivitatii. Dara Naplo are o placere nu mai de a măca caracterulu celei festivitatii o natura, carea tinde către disolverea Austriei; trecute prestimpururarea, ca gresiel'a ce s'ar puté ascrie vorbirilor dela bancheturile din Vien'a e de a o afla intru aceea, ca a laudatu pre multu pre Austri'a. De din Naplo pre Spitzelulu de festivitatii si asémene pre magiari, cu deosebire pre deakisti, cu politistii centralistici si esclama: „Sa auda omulu si sa se mire: „s'eu ca Austri'a resista ori cárei ispite si nici ca nu atinge córd'a unitatii nationale, nici suferé ca aceea sa se atinga in statu, s'eu sa...“ urmeza apoi Quas ego la adres'a s'etilor austriaci, facendule prospecte pentru finis Austriei, la casu de neascutare.“

„Cu lapedarea lor“ continua mai departe Presre „cutéza a amenintiá acei'a, carii aru fi innecati de undele slavice cá si Faraonu in marea rosia in momentulu cându nemtii austriaci aru lasá tierile coronei sántulu Stefanu lorusi.“

Dupa unele recrimanationi, in care ii face pre magiari „husari boemici de ai lui Bach“ si gendarmi de ai unitatii austriace, cari nu suferu pre nemti nici a face cu ochii către Germani'a, si dupa ce face ridiculosa amenintiarea cu lapedarea magiarilor dela nemti, Pre Presse intrebarea, ca pentru ce atât'a alarma? se arunca de nou asup'a ministrului de culte imputându ca a schimbatu de atâtea din progra'm, pentruca e membru alu regimului. Ii face pre deakisti politici debili pentru ca in locu de a multiamé de diu ca nemtii din Austri'a, pre l'anga tóte deceptiunile amare, punu si astadi simtiulu austriacu mai pre susu de de simtiulu nemtiescu, fára de a recunósce acést'a magiarii, facu politica curatu nationala, ba mergu asiá de departe si ceru: ca Ungari'a sa dea tonulu in politic'a din intru si din afara si sa fie centrulu si pontulu de gravitatione; si tóte nisuintele in alta directiune ceru sa se impedece cu resolutiune si energia. „Ce sa dica unu omu seriosu la acesti liliputani cari tindu dupa folgerulu lui Joie. Voiți voi mititeiloru ce jucati rola de Asifimare sa ne guvernati din Bud'a Pest'a pre noi nemtii austriaci, cum se jóca autocratorulu tuturor Russiloru din Petersburgu cu nemtii din provinciile mării ostice?“

Admonéza pre senatulu imperialu sa bage de séma la Dalmati'a sa protesteze energicu contra fraseloru putrede si nelegale, ce le cuprinde impacarea ungaro-croata in asta privintia. In fine incheia: „Deca Naplo in jargonulu seu absolutisticu politisticu apeléza dela constitutiune la interesele dinastiei, face cale acelor'a, carii din acele-si motive voiescu, ca Ardelulu cu sasii sei se fia reprezentatu in parlamentulu vieneanu.“ — Cetindu acesta articulu in Presse si aducendune aminte ce sora buna era dens'a cu Naplo ne vine lucru de totu curiosu cum tocm'a Presse imputa colegei sele.

Dupa ce amu aretat observatiunile care le face datatoriloru la semnu „Presse“ la observatiunile lui Naplo in privintia festivitatii, sa vedemu acum ce reflectéza „Naplo“ ierasi in contra-le:

Noi amu fi asceptatu dela „Presse“ care, precum e cunoscutu da mán'a cu ministerulu actualu cetatienescu, o tactica cu atât'a mai moderata si unu

cuventu cu atât'a mai intieptu, cu câtu unulu s'eu altulu din ministerulu cetatienescu a contribuitu mai multu la babilonulu in care se precipitá festivitaea datatoriloru la semnu din Vien'a; si cu atât'a mai multu amu fi asceptatu o marturisire „mea culpa“ mai cuviinciosa, pre câtu baronulu Beust au fostu silitu a trage intieptiunea vienesa din mocirl'a, in care cu ministerulu cu totu fu aruncata prin declamatiunile festivitatii; amu fi asceptatu unu răspunsu cu atât'a mai intieptu, pre câtu au purcesu de neintieptiesce jurnalistic'a cea renumita, lovindu-se cu capulu de paretele lui Sperl, unde mai pre urma a inceputu si ea se cunósca, ca intru adeveru nu scie ce face; si pre l'anga aceste vomu fi asceptatu si o judecata mai sanatósa vedendu cu bucuria ca multe pasagie ale articulu nostru conglasuescu cu momentele principale din cuventarea cea renumita a lui Beust. Cându amu fi capetatu noi cuventarea la mán'a mai inainte de ce amu fostu scrisu articulu nostru atunci sine dubio aru fi aparutu altu articulu, cáci noi indata amu fi sciutu ca tóta declamatiunea nu este alta decâtu o simpla declamatiune, productulu neacugetatu alu unei vorbiri estravagante, sciundu totu odata ca jurnalistic'a vienesa, precum in alte privintie, nu are nici in privintia acést'a o judecata propria. Ne rugámu de iertare, sa ne ierte vienesii, deca o septemura intréga amu fruetatu a lui Zelinc'a si Giskra mai multu, decâtu o comedia. Sa ne ierte ca nu o vomu mai face nici odata.

Insa atât'a putemu dice, ca ne aducemu fórt bine aminte de argumentulu, ce s'a adusu de multe ori inainte de senatulu imperialu, ca Ungari'a aru fi perdutu cându Austri'a germana s'aru anecsa la Germani'a. La argumentulu acest'a famosu amu răspunsu nici odata, inasa amu fostu silitu sa replicámu, cându datatorii la semnu din Vien'a si jurnalistii, ministrii si tóta natiunea, tineru betránu, demonstra cu tóta energi'a contra intereselor statulu austro-magiaru formate in 1867, cându s'a datu ansa la depesie de escusare, cu care se vedigra silitu a linisci pre Bismarck, cá sa nu se mania. Atunci amu credutu cu totu dreptulu, ca a venitulu tempulu, in care sa radicámu argumentulu amintitu si sa probámu punerea lui in pracsá. —

Memorandulu

Romániloru din Scaunele filiale ale Salistei si Talmaciului.

(Urmare.)

Acelu cösu in padurile si apele Blaciloru, concentrati in castele regale la margini, nu sau datu inasa natiunei, care nice nu esista, cá atare, si nice fiecáruia individu sasu din fundulu regescu, ceea ce nu ar avea intielesu; ci regele ca supremulu domnu alu fundulu regiu, au concesu cösul in acelea paduri immense numai pentru ajutorirea concentratei jurisdictiuni sase in Sabiu, si in folosulu mai bune si puternice aparári a granitiiloru si a castreloru regale, din partea sasiloru si romániloru din acestu pamentu regescu, asiá dar in folosulu publicu ceea ce vomu dovedi noi mai la vale cu documente indisputavere.

Concentrarea acést'a sub unu capu in Sabiu iare-si nu au contienutu crearea vre unei jurisdictiuni sau legislatiuni autonome, ci numai asiedierea unui conducatoriu alu sasiloru in óste si judecatoriu, pre cumu au fostu castelanii teritoriiloru románe, apoi a unui administratoru de censu la mán'a regelui „et sub uno iudice censeantur.“

Deaci se vede mai incolo ca pre acestu timpu erá fundulu regescu de doué feluri:

1.) Acelu pamentu la siesu, alu cáruu osu-froptu sau donatu sasiloru si

2.) acelea teritorii la margini, cari se tieneau de castele regale, alu cároru pamentu lu posedeau romanii si bisenii; si de acestea teritorii au fostu afara de tienutulu Talmaciului si alu Salistei in scaunulu Sabiului mai multe precumu vomu arata mai la vale.

In celu dintái fundu regiu sau inpartitu sasii in scaune „sedes“ in cari ducea administratiunea unu jude regescu; pána cându in castele administratru si judecau castelanii si primarii vileloru. Cele mai insemnate castele in jurulu Sabiului la confiniile regatulu ungurescu au fostu: Castrulu Talmatsch, Salygo, Omlas, apoi alte mai mici.

Castrulu Talmatsch, care avea in jurulu seu castele Verestorony Lothorvar in pasulu turnulu rosiu, ce se administratru de castelanii regesci „de

Talmatsch“ cu teritoriulu lor, au cuprinsu tienutulu de adi alu scaunulu Talmacio; iar castrulu Salygo, cu 5 vile ale sele, au contienutu scaunulu Saliscei de adi. In castrulu Talmatsch, pentru positiunea lui in gora pasulu Turnu rosiu, sau sustienutu mai multu tempu castelanii; iar in teritoriulu castrulu Salygo, si mai in urma dupa darimarea lui, Salisce numitu, sau sustienutu administratiunea prin „kinezi“ sau „Primarii“.

Regii au silitu si supusu inasa si pre sasii si respective pre cetatea Sabiului a ajutá la apararea si defendarea castreloru, in specie inasa si mai multu a castrulu Talmatsch si a pasulu Turnu rosiu, ceea ce ei mai alesu cu bani au facutu; Din acést'a imprejurare au intratu amesteculu si influintia Sabiului in teritoriulu castrulu Talmatsch mai multu decâtu la Salisce.

Pána cându Sasii se concentratru si consolidatru in pretoriulu Sabiului, sörtea numiteloru castele, pre cari le tieneau regii pentru insemnatarea lor militara, totu la mán'a lor, au fostu supuse schimbárilor, ce au urmatu din invasiunile cele dese in patria si din luptele cele multe cu popórele de peste Carpati.

In tempulu dupa stingerea Arpadiloru se nascutru multe rescóre in tíera si incepáru ier invasiunile, in acároru urmare castrulu Saligo (Salgo) cu mai multe párti de prin giurulu lui furu ocupate de inimizii.

Regelui Carolu (de Anjou) inse i succese a domoli rebeliile si a reocupatu acestu pamentu, mai alesu cu ajutorulu Magistrulu Nicolau fiulu lui Conrad, Castelanulu de Talmatsch, in acáru mán'a si administratiune cadisue castelulu Saligo cu vitele lui. Numitulu Magistru au redatu apoi castrulu Salgo, cu cele 5 vile ale lui regelui, care apoi au donatu pre magistrulu pentru acést'a cu unele pamenturi, prin documentulu di 9 Augustu 1322, unde se dice, cumca „... magister Nicolaus filius. Corradi de Talmatsch... castrum nostrum Salgo nuncupatum, in partibus transilvanis constitutum, quod habebat et detinebat, ad manus nostras reddidit et restituit, cum novem villis: Zaszkes, Omlas, Varolyafolgo et fekete viz, ac aliis quinque villis olaccis ad idem castrum pertinentibus, ex cuius castri et vilarum restitutione praeter augmentationem nostri regiminis, fidelibus nostris in illis partibus constitutis ab improvisis adversariorum nostrorum invasionibus sive insultis tuta quies et tranquillitas optata successit... eundem Nicolaum filium Corradi et suos heredes in omnibus suis possessionibus, juribus et... excepto castro Salgo et villis suis praenotatis nobis per eundem restitutis, ut promissum et, manu tenerent...“.

Acestea 5 vile tienetóre de castrulu Salgo au fostu cele 5 comune tienetóre de Saliste adeca: Tilisca, Galesiu, Vale, Sibielu si Cacova, apoi comun'a Salisce, in loculu castrulu Saligo, cari tóte compunú adi scaunulu filialu alu Saliscei.

Acést'a donatiune, in care i-si retiene regele castrulu Salgo, ca fundulu seu regescu, o au confirmatu reg. Carolu din nou la an. 1327, si sau estradatu la an. 1370 donatoriloru, cá documentu deplinu validu.

in secululu alu 14 vedemu teritoriulu Saliscei esistándu cá unu fundu regescu deosebitu, in mán'a regelui.

In anulu 1369 au derimatu Voivodulu transalpinu castrulu Talmacio.

Regele Ludovicu inasa au radicatú mai către Turnu rosiu castrulu Lothorvar, la ale cáru cladi au contribuitu mai alesu sasii din Sabiu cu bani, din care cauza regele iau eliberatu la repetitele lor cereri in an. 1370 de servitiurile in castru regale, remanendu de aci incolo numai románii margineni supasi aceli'a servitii regesci de apararea granitiei, cáci sasii cercau mereu de a scápa de castele si a se viri numai intre zidurile cele ce cladi-se ei in Vill'a Hermani.

In anulu 1383 au facutu románii teritoriulu Talmaci si Saliste, o legatura strinsa intre sine si unu pactu cu Sabiulu, in care ei s'au legatu, a pazi si a aperi tóta graniti'a tieiei dela Turnu rosiu pána la marginile teritoriulu Salistei, către tíer'a Hatiegului.

Totu in anulu acést'a 1383 se vede a fi impreunatu teritoriulu Salistei cu posesiunea regala Omlas, cáci regin'a Mari'a voise a predá episcopulu Gablinus cum dice: „possessionem regalem Omlas vocatam, in terra nostra Transilvania inter sedes nastras cibiniensem et zeredaheli situatam una cum quatuor villis olahalibus: Grossdorff (Saliste) cum Gallusdorff (Galesiu), Gbrepundorff (Tilisca)

Budinbach (Sibieli) et Chripsbach (Cacova) cum melis etc. . . quibus sedem hactenus per regiam Maiestatem extiterunt et possessae et . . . ceece in sa nu s'au facutu pentru mai multe proteste.

Episcopiloru din Alb'a Iuli'a li s'au datu in sa de cãtra regi unele posessuni in vecinatatea Salistei si adeca Sacelu si Varolya, indeosebi pentru aceia, ca prin influinta lor spirituala se inanimase poporul marginasiu la lupte intru aperiarea grãnitiei in contra invasiunilor.

In secululu alu 15-lea in sa pre cãndu erau navalirile cele mari si dese ale turciloru si voivodiloru transalpinu, multe castre regesci s'au ocupatu de cãtra straini, dara si de cãtra indigeni mai puternici pana ce regii prin repetite decrete au revindecatu acelea castre ca ale lor, asiã si sasii Sibiului de pre atunci au incercatu a pune mãna pre castrele Salistei si Talmaci.

Decretulu lui Sigismundu din an. 1403 §. 9 da fia-cãrui nobilu posessuniile lui perdute, in sa dice: „illis videlicet (castris et possessionibus) pro quibus uterque Nicolaus Voivodae, transalpinenses duxerunt obsides, nobis danda sã; Ioann Hunyadi prin decr. din an. 1446 art. 2 demanda demolarea tuturor castreloru, cu esceptiunea acelorã: „quae confinibus regni pro defensu sunt erecta; totu asiã demandã Mathias in decr. din an. 1464 art. 10 §. 1 . . . exceptis solum modo castris illis comitatibus regni nostri confinia tenentibus, constructa essent. . . quae remaneant pro utilitate regni.“

Curendu dupa acẽsta dechiarare regele Mathias in anulu 1467, in conformitate cu citatulu lui decretu dechiarã, cu deosebire tier'a sãu provinciã Omlasiu teritoriulu Salistei de unu fundu regescu neinstrainaveru dela corõna si pentru dfensiuni sustinutu, cum vomu aretã mai josu.

Atãtu pretinãu regii astfelu de castre finitime, incãtu acelea numai spre conservare si numai nobililoru magiari (et non forensibus vel extraneis) se incredintiau, precum dovedesce decr. III a lui Mathias din an. 1471 art. 6 si decr. II a lui Vladislavu din an. 1495 art. 5.

Ce servitii mari au facutu acesti romani marginari regiloru Ungariei, in luptele lor cele multe in contra turciloru, dau dovãda chiaru scriptorii bisantini, descriindu resboiulu regelui Sigismundu pre la finea secululu alu 14-lea (1391) asuprã sultanulu Baia-Zetu, unde dicu ca regelesi-au strinsu tãte popõrele, „ . . . electis Dacis seu blaccis, hominum generi non ignobili, qui viae sunt duces, exercitumque ducant in hostilem regionem et . . . “

Sasii in sa, cari asemenea servitiori erau datori regelui, in timpurile acestea grele, s'au concentratu din ce in ce mai tare sub conducerea delegatoriloru din Sibiũ, a cãrui influinta se estindea si preste ceiã-lalti romani din fundurile regesci. Asiã descriu scriptorii bisantini fundulu regescu pre acelu tempu a lui Sigismundu care trecuse cu õstea in contra turciloru prin pamenturile nãstre: „regio ista cingitur quaercetis glandiferis, urbes habet non paucas, metropolis Sibiũ vocatur. Lingua utuntur partim dacorum sc. blacorum, partim panonum, victu e moribus panonum imitantur haec regio subjecta est panonum regi, a quo ducem accipit de panonum genere. Urbes habet liberas, quae proprio jure propriisque legibus ab Metropoli Sibiũ regnatur. Jussi proficisci in militiam, regi parente, tributum ferentes, quodocunque is imperabit, solummodo petentes, ut sibi proprio jure suisque legibus, rempublicam administrare liceat.“ De unde se vede, ca romani nostri cu sasii dimpreuna au locuitu asemenea liberi in fundulu regescu.

In timpurile acestea grele pentru regatu si in specie pentru Transilvaniã, s'au convinsu regii de aceea necesitate, ca aperiarea tieriei si a grãnitiei s'aru imputeri prin intrunirea pãrtiloru fundulu regescu, cari erau in sa desfacute unã de altã, afara de a. n. provinciã cibiniensis, care crescuse prin intrunirea ei la putere mai mare.

Asiã au inceputu regii a incorporã pre tempulu acestã tãte teritoriile regali a. n. castrense, la fundulu regescu alu Sibiului, sub unele si a celia legi, jurisdictiuni si conditiuni.

Inca in anulu 1428 au incorporatu regele Sigismundu castrulu Tõrcs (Törtzburg) cu tinutulu seu, la tinutulu regalu alu Brasiovulu. Asiã au incorporatu Vladislavu — prin indemnulu lui Ioann

Hunyadi — in an 1453 castrulu Talmacu cu castrele Veres Torony si Lothorvár si teritoriulu lor cu tãte vilele la scaunulu Sibiului, totu cu acelea drepturi prerogative si conditii, ce le aveau si sasii; cãci documentulu asiã suna:

„Ladislavus dei gratia etc. . . . quod cum nobis in regali administratione regiminis inter alia conveniat, providere, ut confinia regni nostri integre perseverantur . . .

. . . nostra percipit serenitas, quomodo castra nostra Talmatsiu, ac Lothorvár, ac Turris veres Torony vocata, in comitatu Albensi sita, . . . rupta essent et penitus desolata et propter ipsorum invigilem, ineptamque conservationem nonnulli superioribus per riam prope et super eadem castra et turrim e istentem, qua de partibus transalpinis juxta fluvium Olth, ad partes nostras transilvanenses, versus Civitatem nostram Cibiniensem ilur seu tenditur, huiusmodi partes nostras subintrans et depraedantes, nocivis damnis effecerunt prefata castra nostra Talmacu ac Lothorvár turrim Veres Torony, cum tributo inibi exigi solito, ac nou apido similiter Tolmaciu, Boitza, Plapai, Porcesi, utrumque Sabes, ac praedium Creutzenfeld, medioque possessionis Reuke limitibus quibus huc usoque per praedecessores nostros reges et eorum castella nos tenta et possessa fuerunt, ad septem sedes saxonicales perpetuo et irrevocabiliter anneximus et eisdem septem sedibus in corpore ravimus, ut quod saxonnes earundem septem sedium praesentes et futuri, huius modi castra, turrim, villas et possessiones pro nobis et pro sacra nostra teneant et gubernent, sicut tenent et gubernent civitates, oppida et villas in terris dictorum septem sedium existentes. . . . “

Prin acẽsta dara s'au incorporatu scaunulu Talmaciulu de astadi dimpreuna cu comunã Reuke sãu Racovitza la provinciã Cibiniensis, supunendu-se unei si acelei administratiuni a fundulu regescu, cu asemenea drepturi, cã si sasii.

Dupa ce voivodulu transalpinu Dragulu in an. 1460 au derimatu castrulu Omlas, regele Mathias au datu acestu castru unui nobilu Michaiu Szekeley de Zsedeny-falva in 1464 deocamdata spre conservare (ad conservandum) cu acea conditiune, cã sa-lu pãta luã regele indereptu, cãci tocmai in acestu anu s'au nascutu o rebeliune in Transilvaniã, in care erã amestecat si Voivodulu transalpinu (Stefanu).

Curendu in sa dupa acẽstã s'au aliatu acestu Voivodu cu regele Mathias in contra turciloru; si regele in anulu 1467 ierasi in intielesulu decretulu seu din 1464, au dechiaratu provinciã Omlasiulu, sub care se pusese atunci si teritoriulu Salistei, de fundu regescu neinstrainaveru dela corõna.

Decr. din 1567 suna: „Mathias Rex et . . . Tria oppida in Transilvaniã, Fogares, Omlas et Radnã, juxta statutum regnicolarum semper conservari nec unquam abalienari praecipit etc. . . . Inter cactero, quae in hac proxime praeterita, generali Praelatorum, Baronum et nobilium nostrorum congregatione pro meliori statu regnis circa bona regalia, et proventus fisci nostri provide, et utiliter reformata et disposita sunt, idetiam statutum extitit: ne unquam nos vel successores nostri reges Provincias Fagaras Omlas et Radnã, cum pertinentiis earundem quoquo modo a se alienare seu abstrahere possimus, vel veleant, sed semper praefati districtus in manibus regis, prompti ac parati ad hoc teneantur . . . pro defensu. Quia vero et totius et hac alia per dictos praelatos et barones nostros disposita nostra fuerunt voluntate et manifestissime ad nostrum et totius regni nostri commodum pertinere dignoscuntur; idio fidelitati vestra firmiter praecipientes mandamus, aliud omino habere nolentes, quatenus memorata Territoria Fogaras, Omlas et Radnã, cum pertinentiis earundem apud quos cum et qualitercuque habita . . . ad manus vestras occupare . . . etc.“ assignari possint, pro defensu.“

In anulu 1468 au repelitu Mathias acẽsta dechiarare in privintã Salistei de fundu regescu neinstrainaveru.

(Va urmã.)

Vinerea 1 Augutu.

In Nr. 52 a Telegrafulu Romanu au aparutu unu articulu dto Orastie 23 Iuniu 1868 in care

autorulu dice intre altele ca in comunã Venerea, de si are unu edificiu frumosu de Scõla, totusi in acelã umbla Bibolii si Porcii etc. Cumca in Scolã Venerea pãna pre la inceputulu anului curentu, intielegu edificiuulu Scolaru au intratu cãte odata cãte unu animalu, care se potea prea bine asemena cu P. . . e adevaratu, — in sa astfelu de soiu de P. . . intra numai nãptea — si mirare — in sa fiindu usile edificiuulu de Scõla bine inchise. Acestu animalu erã in sa din soiuulu celoru cu dõue picidõre in contra cãruiã din partea competentã s'au facutu pasi necesari cã sa se opreasca locuirea densulu in unu edificiu care avẽ chemarea a cresce una generatiune de õmeni cu fricã lui Ddieu si morali — in se tãte au fostu in zadaru, ca edificiuulu respectivu nu s'au pututu mantui de densulu pãna pe la inceputulu anului curentu. — Acum multãmãta lui Ddieu traimu in liniste si ne conturhati de astufeliu de animale. —

Se trecemu in se la lucrulu principale, Domnulu Corespondente B. . . . care dupa cum mai tãrdiu singuru sau marturisitu este fostulu notariu a Vinerei Benna-dice ca copii din postulu Pasciloru numai umbla la Scõla etc. si apoi cum se vede din tiesaturã acelorã pasagie vinã pentru acẽstã õaruncea pre invetiatoriulu respectivu. De õre-ce corespondentele B. . . au fostu Notariu in comunã Vinerea, si ca atare trebue se scie impregiurãrite Comunale, me miru, ca cum au pututu avẽ õ anima atãtu de putinu conscientiõsa, cã se pasiasca cu astufeliu de neadeveruri in fatiã Onor. publicu, pre cãndu domniã lui fãrte bine scie, ca nu invatiatoriulu e de vina ca nu umbla copii vërã in scõla, — ci impregiurãrite locale — fiindu ca in primavãra toti locuitorii acestei comune, ocupãndu-se cu facerea prastilei s. a. — se ducu la munte unde siedu cãte 5 sãu 6 septamãni iera copii le suntu de neapãrata lipsa acasa, ca se ingrigeasca de trebile economice si prin urmare tãte mediulõcele cercate, din partea invatiatoriulu in legatura cu inspectoratulu scolariu si in timpulu de vërã au remasu si voru remanea si pre ventoriu in comunã Vinerea in zadaru. In sa mi se pare cã pre corespondentele B. . . nulu interesãia atãtu impregiurarea, ca frequentãia prunciã scõlã si vërã ori ba? cãtu mai multu prin espressionile densulu — au voit a-si versa totu veninulu asuprã invetiatoriulu respectivu — carele, dupa cum se vede din atestatulu alaturatu (Atestatulu lu avemu R.) si implinesce in tãta privintã datoriã sa. —

Unã impregiurare in se, care face pre parinti a fi camu nepasetori — fatia cu cercetarea Scõlei din partea copiiloru pãte fi purtareã corespondetelu B. . . in timpulu cãtu au fostu elu Notariu in acẽsta Comuna, — pentru ca õmeni nostri credu multu in ceea ce vedu, si corespondentele B. . . pre tempulu Notariatulu de si sau tienutu invetiatu, si dinã si nãptea lu vedeai totu cu cãrtile de jocu in crisme, neremanendu de densulu nesuduitu nici unu lucru sãntu: Pasci, sãnti, Evangelii, Liturgii etc. ba la tãta vorbã cu sudalmã in gura — si in conversatiile lui cu poporul batjocorindu si si religiunea crestinesca in gradulu supremu, apoi vedã D. Corespondente B. . . daca vede poporul astfelu de õmeni cumu se aiba voia a-si tramtie prunciã la scõla. — Cu acestea imi inchiẽu respunsulu presentu — fiindu gatã cu dovedi neresturnabile a dovedi cele scrise, daca cumva iar placea Domnulu B. . . ale ascultã.

Demetriu Eli.

Varietãti.

* * In siedintiã casei deputatiloru camerei italiãne din 7 a l. c. s'a desbatutu legea pentru tabacu. Generalulu Menabrea arata in siedintiã acẽstã momentuositateã, care aru trebui din partea cabinetulu contribuita conventiunei de tabacu; arata intre altele ca deficitulu trece preste 700 milione si nici unu bugetu nu-i votatu, cursulu sfortiatu apasa tierã si de-si s'aru vedea õresi-cari meliorãri totusi ministeriulu aru trebui sa se ingrijesca si pentru venitoriu, ca cine scie, cãte se potu intemplã intr'unu anu? „Eu sperezn pace“, dice ministrulu presiedinte italianu, „in sa se vorbesce prea multu de ea; mi-aru placea mai tare cãndu s'aru vorbi mai putinu, cãci deca ne va suprinde vre-õ eventualitate nepregatiti, ce vomu face? Nu voiescu nici decum, ca sa amemintãm, in sa voiu, cã Italiã se fia pregatita pentru ori-ce intemplare.“ Din cuventarea lui Menabrea in care dice ca ei a culesu ministeriulu de pre ulitia si in respunsulu lui Ratazzi contra observatiuniloru lui Menabrea, pre-

cum si din eschimatunile auditorilor se vede o mare iritatie a partidelor. —

*(Unu acta constitutionalu magiariu). — Pesther Lt. — comunica unu acta de o purtare intru a-deveru ingrozitoare, si straina ori si carui statu civilisatu din secululu ala 19, comisa contra unui educatoriu. Muiera lui B. R. din Sator-A. Ujhely, intrebuintia absentii abarbatului spre a oferi educatoriului pruncilor sei aceea, ce oferi-se odata lui Iosifu muiera lui Potifaru. Nevoindu educatoriulu sa satisfaca dorintielor ei, muiera lu inculpa ca ia furatu 1300 fl. Judele cercuindu indata incepu a-lu tracta constitutionalmente cu baba, dupa aceea lu lega ghemu, incatu infranse mai multe cöste; dupa aceea incepu ai taia cu cutitul degetele um-fiate de legatura si-lu aruncara mai tardiu intr-o groapa, ormandu dupa aceea si alte crudtmi, si in fine lu incarcera. Rentorcendu-se mai tardiu abarbatulu a casa descoperi ca nu-i lipsese nimic'o din bani, acum se elibera bietulu educatoriulu.

*Gubernulu romanu va sa primeasca din 2 Ianuariu c. v. anul venitoriu post'a austriaca, si fiind-ca de mai multu tempu posta ruscesca sia taiatu comunicatiunea cu Romani'a, in dilele acestea s'a luat pentru intrerumperea acest'a o cale mijlocia, prin care comunicatiunea reciproca erasi sa se aduca in cursu. Gubernulu rusescu a preparatu intro corabie cu numele Tavridu unu birou pentru servitiulu postulu periodicu intre Galiti si Odessa. In tota joia la amedi pleca corabia po-

stale din Galiti, si ajunge dela Odessa la Galitiu in tota Martia la 6 ore sera. —

*(Diferite). Agentulu Romaniei M. Goleacu s'a inlorsu din Bucuresci la statiunea sea in Constantinopole. — Corabi'a ruscesca de tunuri „Bom-bari” a ajunsu in 3 Augustu din Cret'a in Constantinopole. — Fregat'a turcesca „Ertogralu” a plecatu in aceea di catra Cret'a. —

8-1 Concursu.

Pentru done statiunii invetiatoresci la scol'a gr. ori centrala din Vieni'a inferiöra in districtulu Fagarasiului, cu care statiune sunt urmatoarele salarie anuale impreunate, percepande lunarie regulatu si anume:

- 1, pentru Invetiatoriulu primariu 300 fl. v. a. care este totu odata si directoru scolariu.
- 2, pentru alu doile invetiatori 200 fl. r. a.
- 3, pentru ambi cuartire libere acomodate in edificiele scolarie, precum si lemnele de buinciose, celui dintaiu 8 — si celui de alu doilea 6 stangini pre anu.

Competitori de a ocupa aceste posturi de invetiatori, au de a concurge prin calea Protopopiatulu I alu Fagarasiului la efori'a susu mentionatei scoli, pana la 18/30 Aug. a. c. avendu calitatile urmatoare:

- a) Invetiatoriulu primariu se fia absolutu de gim-

nasiulu superioru, versatu in tote trei limbile patriei.

b) Alu doilea invetiatori se fia absolutu celu putinu gimnasiulu inferioru, apoi pedagogi'a, seu cleric'a; si asemenea versatu in limbile patriei, pre langa care au de a produce:

c) Atestatu de botezu, si moralitate si ca suntu gr. orienti alegendu si cele-lalte testimonii scolarie, seu celu putinu testimoniu de clasi-

s'a absoluta mai pre urma.

Fagarasiu 8/20 Iuliu 1868.

Petru Plopiu,

Protop. gr. ori. si Insp. district.

de scole.

6-2 Concursu.

Spre ocuparea statiunii invetiatoresci din comuna M. Cuesdiu se publica prin acest'a concursu pre langa unu salariu anulu de 80 fl. v. a., cuartiru liberu, — lemne de focu, si pentru fia-care elevu 4 cupe de bucate si cate unu puntu de clisa.

Doritori de a ocupa acesta statiune, au de a-si tramite documentele valide despre cualificarea si moralitatea loru pana in 30 Augustu 1868 la subserisulu Inspectoratu scolare districtuale.

Inspectoratu scol. districtulu Turd'a de susu.

Idicelu in 19 Iuliu 1868.

Din caus'a serbatorei de Marti ese nr. acest'a dupa amedi.

Deschiderea Subscriptiunei

la fondulu de intemeiare alu Bancei generale de asecuratiune reciproca

„TRANSILVANIA.”

Emissiunea totala:

3000 bucati de cate 100 fl. v. a., cari facu 300,000 fiorini v. a.

Aprobata de catra 'naltulu ministeriu regescu ungurescu de agricultura, industria si comertu cu data din 1 Iunie 1868 Nr. 7649 cu consensulu inaltulu ministeriu de finantie si justitia.

Cu privire la publicatiunea emisa de catra consiliulu administrativu alu Bancei generale de asecuratiune reciproca „Transilvani'a” dto 11 Iuliu 1868 — se deschide prin acest'a subscriptiune la

3000 BUCATI ACTII DE CATE 100 FIORINI VAL. AUSTR.

In Sabiu se primescu subscriptiuni in urmatoarele locuri:

La ins'a-si DIRECTIUNEA GENERALA a bancei,

piet'a mare Nr. 187, cas'a Bar. Salmen, catulu I;

la CASA DE PESTRARE (Sparkass'a),

strad'a iernii Nr. 259;

la SOCIETATEA DE IMPRUMUTU a cetatiei

(Vorschuss-Verein), piet'a mica, in cas'a societ. meseriarie.

la Domnulu IOSIFU STOSS, comerciant,

piati'a mare Nr. 187.

Pentru cele-lalte tinuturi locurile de subscriptiune se voru face mai tardiu cunoscute.

CONDITIUNI DE SUBSCRIPTIUNE.

1. La subscriptiune suntu a se depune diece procente din suma subscrisa; alte done-dieci procente suntu a se responde preste un'a luna dela diura subscriptiunei. Solvirile mai departe voru urma la provocarea Consiliulu administrativu in rate lunarie de cate 10%.

2. La solvirea ratei intaiu de 10% se da subscritentulu unu bi-letu interimalu pre atatea actii, cate a subsemnatu; la solvirea celor-lalte 20% se estradau insusi actiile providiute cu adeverirea platiei. Solvirile mai tardie se culeteza in deosebi.

3. Deca o solvire ceruta nu se responde, atunci sumele deja platite decadu, si oblegamentulu imprumutatu inceteza. Administratur'a societatiei pote atunci sa emita, in locul la atari actii, altele noue.

4. Actiile fondulu de intemeiare suna pre numele subscritentulu si fatia cu Banc'a de asecurare „Transilvani'a” ele au dreptulu de obligatiuni cu prioritate. Sumele cari s'au platitu pre acele, se

privescu ca unu imprumutu. Dupa acestu imprumutu se dau 6% interese si afara de aceea se scotu in totu anulu din totalulu venitu curatu alu institutulu — 15%, cari se impartu apoi pre actiile fondulu de intemeiare, ca dividende.

5. Pana la deplin'a activare a institutulu, garanteza membrii administraturei supreme pentru sigurantia si bun'a intrebuintare a sumentu incurse la fondulu de intemeiare. Dupa activarea societatiei garanteza pentru implinirea tuturor obligamintelor primite fatia cu fondulu de intemeiare, societatea intreaga.

6. Replatirea fondulu de intemeiare se face prin sortire anuala de actii. Sortitorile se facu nemijlocitu dupa tinerea adunarilor generale ordinarie ale societatiei si actiile trase se rescumpera indata.

Cu diu'a sortirei inceta pentru actiile trase atatu interesele, catu si dreptulu de castigu.

Blanchetele pentru declaratiuni de subscriere, programulu intreprinderi, cum si statutele aprobate se potu primi la Directiunea generala in Sabiu cum si pre la locurile de subscriptiune mai susu insemnate.

Sabiu, in 6 Augustu 1868.

Administratur'a suprema a bancei generale de asecuratiune reciproca „Transilvani'a”.